

Børsen og fyldte den pågældende talskvinde med usandfærdige oplysninger om lovgivningen. Efterfølgende har Venstres medlem af Europa-Parlamentet rejst spørgsmålet direkte over for hr. Monti, og han har i går afvist dette spørgsmål.

Endelig er der påstanden om de såkaldte jurister. De juridiske udtalelser, der kom, var jo alle sammen båret af, som de pågældende også understregede, at de ikke havde haft lejlighed til at læse loven. Nu har jeg altid haft stor respekt for folk, der var gode til at tolke love, men det er klart, at min respekt er endnu større for folk, som med sikkerhed kan udtale sig om love, de ikke har læst.

Jeg er imidlertid ikke klar over, at der efterfølgende har været den store uenighed. Man kan altid diskutere, om denne her lovgivning er hensigtsmæssig eller ej; det mener jeg er en politisk bedømmelse, men der er for mig at se ikke skygge af tvivl om, at dette er i fuld overensstemmelse med både grundlovsbestemmelser og med EU-retten.

Havde man derimod fulgt fru Eva Møllers, hendes partis og Venstres opfordringer i betænkningen – og nu citerer jeg altså den betænkning for Folketinget, som fru Møller selv har skrevet, hvor der står, at jeg på regeringens vegne burde have sikret en dansk løsning, og havde regeringen involveret sig i at sikre en dansk løsning, og nu tænker vi altså på NESA – så ville det have været åbenbart i strid med EU-reglerne.

Regeringen har ikke noget imod, at udenlandske interessenter får adgang til at erhverve aktiver i Danmark. Eksempelvis har Vattenfall købt – jeg tror, det er 10 eller 12 pct. af aktierne – i hvert fald 10 pct. af aktierne i NESA. Vi ved også, at Enstedværket delvis er ejet af Preussen Elektra. Vi ved, at der er et samarbejde på gas-siden, hvor der fra dansk side ejes andele i udlandet, og hvor der tilsvarende også i fremtiden kan blive tale om udenlandske interesser i Danmark, så regeringen har holdt sin sti fuldstændig ren, og der er ingen problemer i det her forslag.

Hvis man derimod havde fulgt fru Møller, Venstre, mindretallet i udvalget og Gentofte Kommune i denne her sag, så havde vi begået en alvorlig overtrædelse af EU's regler.

Jeg synes, det er fair nok, at man kan have det politiske synspunkt, at elforsyningsvirksomhed, hvis den er organiseret som aktieselskab, skal betragtes som ethvert andet aktieselskab, og at

de – selv om værdierne er kommet til, som hr. Martin Glerup har beskrevet det, ved at forbrugerne i et meget stort område over hvile i sig selv-princippet har betalt det hele – der ejer aktierne, skal have lov at score hele gevinsten. Det synspunkt kan man have.

Hvorfor skal det ikke være dem, kan man sige, der bor i Frederiksborg Amt, i Gentofte Kommune eller i Københavns Amt eller et andet sted, der skal have gevinsten, selv om en masse andre har været med til at bidrage til det?

Den holdning har regeringen ikke, og derfor er dette forslag kommet frem. Vi er imidlertid ikke modstandere af en strukturudvikling. Vi er heller ikke modstandere af et samarbejde med udlandet på de her felter. Denne lovgivning her er i alle henseender en god lovgivning.

Min sidste bemærkning skal være den, at det virker ejendommeligt på mig, når fru Møller har mod til at sige, at regeringen har forsømt Folketinget under udvalgsarbejdet. Der gik 3 uger, hvorefter hr. Behnke som formand for udvalget kunne meddele offentligheden, at der i denne sag ikke var stillet ét eneste spørgsmål. Det vil sige, at forslaget lå i 3 uger i Folketingets Energitpolitiske Udvalg, uden at fru Møller sammen med sine partifæller kunne samle sig sammen til at stille ét eneste spørgsmål.

Og så står fru Møller hernede i Folketinget i dag og siger, at det også er forfærdeligt, at vi ikke kan få svar på vores spørgsmål. Jamen når man ikke stiller dem, så kan man jo ikke få svarene. Og hvis man ikke kan lide at høre svarene og ikke kan lide, at ens forkerte påstande bliver tilbagevist, ja, så er det ens sag, men det er ikke det samme som at sige, at Folketinget ikke har fået en god behandling i denne her sag.

Jeg lægger afgørende vægt på, at – selv om vi er uenige – Folketingets udvalgs arbejde skal respekteres fuldt ud, og der skal gives svar på alle spørgsmål, og derfor er jeg vel også den minister, der svarer på flest spørgsmål her i Folketinget. Jeg tror, jeg sidste år besvarede 1.700 skriftlige spørgsmål og 200-300 samrådsspørgsmål, og det gør jeg også fortsat. Men hvis der er nogen, der har svigtet i denne her sag og svigtet fatalt, så er det fru Møller.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ministerens ansigtsfarve blev nu i overensstemmelse med dette lovforslags egentlige motiv, og efter lange bemærkninger omkring juridiske finurligheder nåede vi også frem til sandheden om, hvad det her drejer sig om.